

АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО
КОМЕРЦІЙНИЙ БАНК «ПРИВАТБАНК»

Юридична адреса:

вул. Грушевського, 1Д, м. Київ, 01001, Україна

Адреса для зв'язків та листування:

вул. Набережна Перемоги, 30,

м. Дніпро, 49094, Україна

Телефони: 3700 (безкоштовно з мобільного)

(056) 735 32 82

www.pb.ua

e-mail: help@pb.ua

від ..... № .....

на № ..... від .....

Третій апеляційний адміністративний суд
49005, м. Дніпро, вул. Василя Жуковського, 23

через

Дніпропетровський окружний
адміністративний суд

49089, м. Дніпро, вул. Академіка Янгеля, 4.

Апелянт/Позивач: **АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО
КОМЕРЦІЙНИЙ БАНК «ПРИВАТБАНК»**
(скорочена назва – АТ КБ «ПРИВАТБАНК»)
Юридична адреса: вул. Грушевського, 1Д,
м. Київ, 01001.
ЄДРПОУ 14360570;
Адреса для кореспонденції: вул. Набережна
Перемоги, 50, м. Дніпро, 49094.
Телефони: 3700; (056) 735 32 82;
www.pb.ua; e-mail: help@pb.ua.

Відповідач: **Державний реєстратор прав на нерухоме
майно Відділу реєстрації речових прав на
нерухоме майно Управління з питань
реєстрації Виконавчого комітету
Криворізької міської ради Дубачинська Анна
Євгеніївна**
50101, Україна, Дніпропетровська обл.
м.Кривий Ріг, пл.Молодіжна (Радянська), 1.
ЄДРПОУ 04052169, засоби зв'язку невідомі.
e-mail: mvk99@ukrpost.ua, mvk99@kr.gov.ua

✓
**Третя особа,
яка не заявляє самостійних вимог:**

Михович Вячеслав Якович
Дата народження: 19.04.1970
адреса: 50000, Дніпропетровська обл.,
м. Кривий Ріг, пр-кт. Гагаріна, буд. 65, кв. 89,
ІПН: 2567604455 Паспорт серії АЕ номер
374337 виданий Довгинцівським РВ
Криворізького МУ УМВС України в
Дніпропетровській обл. 01.10.1996 року
Засоби зв'язку невідомі.

**Справа № 211/594/19
Суддя 1-ї інстанції - Рищенко А.Ю.**

АПЕЛЯЦІЙНА СКАРГА

на рішення Дніпропетровського окружного адміністративного суду від 27.04.2021 року

27.04.2021 року рішенням Дніпропетровського окружного адміністративного суду у позовних вимогах АТ КБ «ПРИВАТБАНК» до державного реєстратора прав на нерухоме майно Відділу реєстрації речових прав на нерухоме майно Управління з питань реєстрації Виконавчого комітету Криворізької міської ради Дубачинської Анни Євгеніївни, третя особа: Михович Вячеслав Якович, про визнання протиправним та скасування рішення, зобов'язання вчинити певні дії — відмовлено.

Повний текст оскаржуваного рішення отримано поштою 02.08.2021 року.

Щодо строку на апеляційне оскарження рішення.

Відповідно до положень ч. 1 ст. 295 КАС України апеляційна скарга на рішення суду подається протягом тридцяти днів, а на ухвалу суду - протягом п'ятнадцяти днів з дня його (її) проголошення. Якщо в судовому засіданні було оголошено лише вступну та резолютивну частини рішення (ухвали) суду, або розгляду справи в порядку письмового провадження, зазначений строк обчислюється з дня складення повного судового рішення.

Справа №211/594/19 розглядалась в порядку письмового провадження, строк складення повного судового рішення судом не зазначено.

Згідно ч. 2 ст. 295 КАС України учасник справи, якому повне рішення суду не було вручено у день його проголошення або складення, має право на поновлення пропущеного строку на апеляційне оскарження, якщо апеляційна скарга подана протягом тридцяти днів з дня вручення йому повного рішення суду.

Повний текст судового рішення отримано позивачем 02.08.2021 року (копія рішення з відміткою про отримання додається), апеляційна скарга подається протягом тридцяти днів з дня отримання повного рішення суду, тому апелянт має право на поновлення пропущеного строку.

З оскаржуваним рішенням АТ КБ "ПРИВАТБАНК" не згодний, вважаємо, що місцевий суд неправильно витлумачив та застосував норми матеріального права, неповно та формально дослідив обставини справи, що призвело до ухвалення незаконного рішення.

Оскаржуване рішення мотивоване тим, що *"...зміни до Державного реєстру вносить державний реєстратор на підставі рішення суду, а не суд. Таким чином, право на звернення з відповідним позовом про скасування рішення державного реєстратора про державну реєстрацію права власності має саме власник такого майна.*

Як вбачається із матеріалів справи, позивач не є ні власником майна, а саме квартири, що розташована за адресою: Дніпропетровська обл., м. Кривий Ріг, вулиця Водоп'янова, буд. 8, кв. 108, ні іншим правонабувачем, отже не має права на звернення до суду з даним позовом про скасування рішення державного реєстратора про державну реєстрацію права власності... " також суд зазначив, що "...позивач не є власником нерухомого майна, в тому числі іпотекодержателем квартири, що надавло б Банку право на звернення за проведенням реєстраційної дії відносно спірної квартири... ".

З такими висновками суду погодитися не можна з огляду на наступне.

ОБСТАВИНИ СПРАВИ.

З матеріалів справи вбачається, між ПАТ КБ "Приватбанк" та Миховичем Вячеславом Яковичем укладено кредитну угоду №1-471-МК від 24.09.2007 у відповідності до умов якої надання кредитних коштів здійснюється окремими частинами - траншами кредиту, сукупна величина сальдо по яким не може перевищувати загальну суму кредиту в рамках кредитної угоди.

У 2012 році Банк звернувся до суду про стягнення заборгованості та 15.05.2014 року Довгинцівським районним судом м. Кривого Рогу по справі №2-2342/11 стягнуто на користь Банку заборгованість з Миховича В.Я. у розмірі 185 968,31 Доларів США.

В межах розгляду цивільної справи №2-2342/11, за клопотанням Банку, судом було постановлено ухвалу від 01.02.2012 року про забезпечення позову, шляхом накладення арешту на нерухоме майно, яке належить на праві власності Михович В.Я. та знаходиться за адресою: Дніпропетровська область, м. Кривий Ріг, вул. Водоп'янова, буд. 8, кв. 108. Запис про заборону відчуження даного нерухомого майна, було внесено державним виконавцем 21.02.2012.

Між Михович В.Я. та Козюрою Л.М., було укладено договір про відчуження квартири від 07.02.2012, на яку накладено арешт.

Рішенням Довгинцівського районного суду м. Кривого Рогу від 02.03.2015 у справі №211/3192/14-ц (залишеним в силі ухвалою Апеляційного суду Дніпропетровської області від 22.09.2015 року), позовні вимоги ПАТ КБ "ПриватБанк" до Козюри Л.М. та Миховича В.Я. задоволено частково, а саме: визнано недійсним договір дарування квартири від 07.02.2012.

Вищезазначеним рішенням суду першої інстанції, а також ухвалою апеляційного суду

встановлено, що спірною квартирою було забезпечено позов банку у справі про стягнення заборгованості за кредитним договором, оспорюваний правочин порушує права позивача, так як він був вчинений за наявності непогашеного позичальником боргу перед кредитором і укладений з метою уникнення відповідальності, отже договір не був спрямований на реальне настання правових наслідків, які ним обумовлені, що є підставою для визнання його недійсним.

24.04.2017 Довгинцівським районним судом м. Кривого Рогу у справі №211/5088/16-ц за позовом ПАТ КБ “ПРИВАТБАНК” до виконавчого комітету Криворізької міської ради в особі управління з питань реєстрації, Михович В.Я., третя особа, яка не заявляє самостійних вимог щодо предмета спору Козюра Л.М. про поновлення становища, що існувало до порушення та визнання права власності на квартиру, зобов'язання зареєструвати право власності, позовні вимоги задоволено частково, застосовано реституцію до недійсного договору дарування квартири від 07.02.2012 р., укладеного між Михович В.Я. та Козюра Л.М., визнавши за Михович В.Я. право власності на трикімнатну квартиру, розташовану на дев'ятому поверсі дев'ятиповерхового житлового будинку, загальною площею 82,3 кв.м., житловою площею 49,4 кв.м., що знаходиться за адресою: м. Кривий Ріг, вул. Водоп'янова, буд. 8, кв. №108. Рішення набрало законної сили.

Спірною квартирою було забезпечено позов банку у справі про стягнення заборгованості за кредитним договором, рішенням суду за заявою Банку визнано право власності за боржником, фактично належить Миховичу В.Я., проте не зареєстровано за ним в Державному реєстрі речових прав на нерухоме майно.

Згідно витягу з Державного реєстру речових прав на нерухоме майно, відомості про права власності на об'єкт нерухомого майна: що знаходиться за адресою: м. Кривий Ріг, вул. Водоп'янова, буд. 8, кв. №108. - відсутні.

14.11.2018 представник Банку звернувся до державного реєстратора з заявою про державну реєстрацію прав та їх обтяжень, надав документ, що посвідчує особу-паспорт громадянина України, довідку про присвоєння реєстраційного номера облікової картки платника податків, документ, що підтверджує сплату адміністративного збору, рішення суду від 24.04.2017, довіреність.

20.11.2018 Державним реєстратором відділу реєстрації речових прав на нерухоме майно управління з питань реєстрації Виконкому Криворізької міської ради Дубачинською Анною Євгеніївною прийнято рішення №44150094 про відмову у державній реєстрації прав та їх обтяжень на підставі ст. 24 Закону України “Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень”, п. 18 та 23 Порядку державної реєстрації речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень” затвердженого постановою КМУ від 25.12.2015 року №1127.

Оскаржуваним рішенням суду, рішення №44150094 від 20.11.18 р. державного реєстратора визнано законним, підстави для його скасування відсутні.

ДОВОДИ АПЕЛЯЦІЙНОЇ СКАРГИ.

Відповідно до ст. 317 КАС України підставами для скасування судового рішення суду першої інстанції повністю або частково та ухвалення нового рішення у відповідній частині або зміни рішення є: неповне з'ясування обставин, що мають значення для справи; недоведеність обставин, що мають значення для справи, які суд першої інстанції визнав встановленими; невідповідність висновків, викладених у рішенні суду першої інстанції, обставинам справи; порушення норм процесуального права або неправильне застосування норм матеріального права.

Вважаємо, що в даному випадку судом першої інстанції неправильно витлумачено та застосовано положення Закону України "Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень" та Закону України “Про виконавче провадження” до спірних правовідносин.

При вирішенні даної справи судом першої інстанції неправильно визначений характер правовідносин між сторонами, невірно застосовано закон, що їх регулює, неповно досліджено матеріали справи та не надано належну правову оцінку доводам сторін і зібраним у справі доказам.

І. Щодо посилення суду на те, що право на звернення з відповідним позовом про скасування рішення державного реєстратора про державну реєстрацію права власності має

саме власник такого майна, зазначасмо наступне.

Позовом у процесуальному сенсі є звернення до суду з вимогою про захист своїх прав та інтересів, який складається із двох елементів: предмета і підстави позову.

Предметом позову є певна матеріально-правова вимога позивача до відповідача, а підставою позову - факти, які обґрунтовують вимогу про захист права чи законного інтересу. При цьому особа, яка звертається до суду з позовом, самостійно визначає у позовній заяві, яке її право чи охоронюваний законом інтерес порушено особою, до якої пред'явлено позов та зазначає, які саме дії необхідно вчинити.

Предметом позову у даній справі є оскарження правомірності прийняття та скасування рішення оскільки воно суперечить чинному законодавству та вимога позивача до відповідача про зобов'язання вчинити певні дії щодо повторного розгляду заяви про державну реєстрацію прав, прийняту 14.11.2018 року за реєстраційним номером 31159679. Спир щодо оскарження правомірності рішення Державного реєстратора не є спором про право.

Оскільки позивач звертався до відповідача про вчинення певних дій щодо реєстрації майна, та останнім відмовлено у їх проведенні, тому права та інтереси Банку, як стягувача та кредитора були порушені таким рішенням про відмову у проведенні реєстраційних дій.

Згідно ч. 1 ст. 37 Закону України "Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень" (в редакції станом на час звернення з позовом до суду) Рішення, дії або бездіяльність державного реєстратора, суб'єкта державної реєстрації прав можуть бути оскаржені до Міністерства юстиції України, його територіальних органів **або до суду.**

Відповідно до ч. 3. ст. 182 ЦК України відмова у державній реєстрації права на нерухомість, ухилення від реєстрації, відмова від надання інформації про реєстрацію можуть бути оскаржені до суду.

Згідно із положеннями, зокрема, ст. ст. 15, 16 ЦК України, правом на звернення до суду за захистом наділена особа в разі порушення, невизнання або оспорювання її прав, свобод чи інтересів.

Право на судовий захист гарантоване статтею 55 Конституції України. Відповідно до ч. 1 ст. 4 ЦПК України кожна особа має право в порядку, встановленому цим Кодексом, звернутися до суду за захистом своїх порушених, невизнаних або оспорюваних прав, свобод чи законних інтересів.

Вказаними нормами матеріального права визначено способи захисту прав та інтересів, і цей перелік не є вичерпним. Отже, суд може захистити цивільне право або інтерес іншим способом, що встановлений договором або законом.

При цьому, суд наділений повноваженнями для надання оцінки правовідносинам сторін в межах заявлених вимог, та не має права змінювати позовні вимоги та виходити за їх межі за відсутності для цього відповідних підстав, а також уточнювати обраний позивачем спосіб захисту.

Відновлення становища, яке існувало до порушення, як спосіб захисту цивільного права та інтересу, застосовується у тому разі, якщо покладення обов'язку на особу, яка його порушила, припинити дії не відновлює повністю суб'єктивне право, а цього можна досягти вчиненням інших, передбачених законом, заходів.

Право Банку, як особи в інтересах якої накладено арешт на дане нерухоме майно, визнано недійсними договор дарування, не відновлено скасуванням запису за Козюрою Л.М., адже в реєстрі не поновлено запис про право власності за Миховичем В.Я. **Оскільки оскаржувана реєстраційна дія порушує заборону, встановлену ухвалою суду у справі №2-2343/11, наявні підстави вважати, що рішення державного реєстратора є протиправним.**

Аналіз положень Закону України «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень» дає підстави стверджувати, що державна реєстрація є дискреційним повноваженням державного реєстратора, а вчиненню реєстраційної дії передують етапи перевірки поданих документів та отримання відповідей на запити від інших повноважних органів.

Так, з метою як найбільш повного та вичерпного захисту прав позивача, враховуючи правову оцінку питанню, щодо якого звернувся позивач, вважаємо можливим захистити права та інтереси позивача у наступний спосіб, а саме: **зобов'язати відповідача повторно розглянути заяву пр**

державну реєстрацію прав та їх обтяжень, прийняту 14.11.2018 року за реєстраційним номером 31159679, що не суперечить ст. 16 ЦК України.

Отже висновок суду першої інстанції щодо відсутності права Банку на звернення до суду про скасування рішення державного реєстратора про державну реєстрацію права власності є помилковим та передчасним, з огляду на вищенаведене.

II. Щодо посилання суду на те, що позивач не є ні власником майна, ні іншим право набувачем, зазначаємо таке.

На підставі ч. 5 ст. 11 ЦК України у випадках, встановлених актами цивільного законодавства, цивільні права та обов'язки можуть виникати з рішення суду.

За змістом оскаржуваного рішення державного реєстратора вбачається, що із заявою про державну реєстрацію прав та їх обтяжень звернулася уповноважена особа, яка діє від ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК» та не відноситься до кола осіб, встановлених Законом, які є заявниками відносно реєстрації права власності. Однак такі висновки, як суду першої інстанції так і державного реєстратора не відповідають обставинам справи.

В оскаржуваному рішенні суду необґрунтовано висновки про те, що ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК» не відноситься до кола осіб, встановлених Законом, які є заявниками відносно реєстрації права власності.

При прийнятті рішення про відмову у державній реєстрації прав та їх обтяжень № 44150094 від 20.11.2018 року державним реєстратором не з'ясовано зміст рішення Довгинцівського районного суду м. Кривого Рогу від 24.04.2017 року по справі №211/5088/16-ц, що призводить до порушення вимог 129-1 Конституції України.

Згідно вищевказаного рішення суду по справі №211/5088/16-ц, є посилання на пункт 10 Постанови Постанови Пленуму Верховного суду України 06.11.2009 №9 «Про судову практику розгляду цивільних справ про визнання правочинів недійсними», яким роз'яснено, що рішення суду про задоволення позову про повернення майна, переданого за нелійсним правочином, чи витребування майна із чужого незаконного володіння є підставою для здійснення державної реєстрації права власності на майно, що підлягає державній реєстрації, за власником, а також скасування попередньої реєстрації (статті 19, 27 Закону України від 1 липня 2004 року № 1952-IV "Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обмежень").

Отже, для здійснення реєстраційної дії на підставі рішення суду, може бути й інша заінтересована особа, оскільки законодавством не встановлено обмежень для особи заявника. Ухваленими рішеннями судів по справах № 211/5088/16-ц; №2-2342/11; №211/3192/14-ц, визнано заявником та заінтересованою особою стосовно спірного майна, що знаходиться за адресою: м. Кривий Ріг, вул. Волод'янова, буд. 8, кв. №108, - ПАТ КБ "ПРИВАТБАНК", оскільки саме за заявою Банку визнано право власності за Михович В.Я., забезпечено позовні вимоги про стягнення заборгованості, таким чином, Банк є належною особою, яка звернулася за проведенням реєстраційної дії і такі дії не суперечать меті правовідношення і його юридичному змісту. Обов'язковість виконання рішення суду не залежить від статусу особи, яка сприяє його виконанню.

Відповідно до ч. 2 ст. 13 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», судові рішення, що набрали законної сили, є обов'язковими до виконання усіма органами державної влади, органами місцевого самоврядування, їх посадовими та службовими особами, фізичними і юридичними особами та їх об'єднаннями на всій території України. Обов'язковість урахування (преюдиційність) судових рішень для інших судів визначається процесуальним законом.

Обставини, встановлені рішенням суду у господарській, цивільній або адміністративній справі, що набрало законної сили, не доказуються при розгляді іншої справи, у якій беруть участь ті самі особи або особа, стосовно якої встановлено ці обставини, якщо інше не встановлено законом. (ч. 4 ст. 78 КАС України)

Оскільки Державним реєстратором оскаржене рішення прийнято без урахування фактичних обставин, а тому підстави для відмови Банку у державній реєстрації права власності були відсутні.

Порядком державної реєстрації речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень,

затвердженого постановою КМУ від 25.12.2015 року №1127, затверджені форми рішень державного реєстратора прав на нерухоме майно та вимоги до їх оформлення. Відповідно до цього порядку рішення державного реєстратора про відмову у державній реєстрації прав та їх обтяжень повинно містити підстави для такої відмови відповідно до статті 24 Закону.

Згідно ч.1 ст. 24 Закону України “Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень” у державній реєстрації прав та їх обтяжень може бути відмовлено у разі, якщо: 1) заявлене речове право, обтяження не підлягають державній реєстрації відповідно до цього Закону; 2) заява про державну реєстрацію прав подана неналежною особою; 3) подані документи не відповідають вимогам, встановленим цим Законом; 4) подані документи не дають змоги встановити набуття, зміну або припинення речових прав на нерухоме майно та їх обтяження; 5) наявні суперечності між заявленими та вже зареєстрованими речовими правами на нерухоме майно та їх обтяженнями; 6) наявні зареєстровані обтяження речових прав на нерухоме майно; 7) заяву про державну реєстрацію обтяжень щодо попереднього правонабувача подано після державної реєстрації права власності на таке майно за новим правонабувачем; 8) після завершення строку, встановленого частиною третьою статті 23 цього Закону, не усунені обставини, що були підставою для прийняття рішення про зупинення розгляду заяви про державну реєстрацію прав; 9) заяву про державну реєстрацію прав та їх обтяжень під час вчинення нотаріальної дії з нерухомим майном, об’єктом незавершеного будівництва подано не до нотаріуса, який вчинив таку дію; 10) заяву про державну реєстрацію прав та їх обтяжень в електронній формі подано особою, яка згідно із законодавством не має повноважень подавати заяви в електронній формі; 11) заявником подано ті самі документи, на підставі яких заявлене речове право, обтяження вже зареєстровано у Державному реєстрі прав; 12) заявник звернувся із заявою про державну реєстрацію права власності щодо майна, що відповідно до поданих для такої реєстрації документів відчужено особою, яка на момент проведення такої реєстрації внесена до Єдиного реєстру боржників, зокрема за виконавчими провадженнями про стягнення аліментів за наявності заборгованості з відповідних платежів понад три місяці.

Відповідно до ч. 5 ст. 24 Закону України «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень» відмова в державній реєстрації прав та їх обтяжень з підстав, не передбачених цим Законом, заборонена.

Відповідно до статті 19 Конституції України органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Зазначаємо про порушення з боку державного реєстратора, оскільки спірне рішення про відмову в державній реєстрації прав та їх обтяжень повинно містити посилання на підстави такої відмови, які передбачені саме Законом із вказівкою на **конкретний пункт частини першої статті 24 Закону України “Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень”** та підтверджуватися матеріалами реєстраційної справи.

Загальне посилання на ст. 24 Закону України “Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень” є процесуальним порушенням порядку, що суперечить принципу правової визначеності, що сулом першої інстанції залишено без уваги.

Таким чином, вище наведені законодавчі підстави для відмови у даному випадку відсутні, а обставини, які зазначив державний реєстратор у своєму рішенні, не підпадають під визначення підстави, передбаченої ч. 1 статті 24 Закону України «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень» та є порушенням Порядку державної реєстрації речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень, затвердженого постановою КМУ від 25.12.2015 року №1127.

Між тим, з аналізу резолютивної частини рішення суду від 24 квітня 2017 року вбачається, що воно не підлягає примусовому виконанню в порядку передбаченому Законом України “Про виконавче провадження” та за ним не видається виконавчий лист.

За положенням ст. 3 Закону України “Про виконавче провадження” не вбачається виконання рішення суду державною виконавчою службою без видачі виконавчих листів.

Згідно ч. 3 ст. 6 Закону України “Про виконавче провадження” у випадках, передбачених законом, рішення можуть виконуватися іншими органами.

Пунктом 9 частини 1 статті 27 Закону України «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень» визначено, що **державна реєстрація права власності** та інших речових прав, крім державної реєстрації права власності на об'єкт незавершеного будівництва, **проводиться на підставі рішення суду, що набрало законної сили**, щодо права власності та інших речових прав на нерухоме майно.

Особливості проведення реєстраційних дій на підставі рішень судів визначенні статтею 31-1 Закону України "Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень", частиною 1 якої передбачено, що реєстраційні дії на підставі рішень судів проводяться виключно на підставі рішень, отриманих у результаті інформаційної взаємодії Державного реєстру прав та Єдиного державного реєстру судових рішень, без подання відповідної заяви заявником.

Суд першої інстанції правильно виходив з того, що зміни до Державного реєстру вносить державний реєстратор на підставі рішення суду, а не суд, проте встановивши порушення закону з боку відповідача та ухилення останнього від виконання рішення суду, помилково відмовив у задоволенні позовних вимог.

Оскільки позивачем надано відповідачу всі документи, необхідні для здійснення реєстрації права власності на об'єкти нерухомості, у відповідача не було підстав для відмови в здійсненні реєстрації прав та виник обов'язок здійснити таку реєстрацію і підстави для застосування положень ст. 24 Закону України «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень» - відсутні.

Неправильним застосуванням норм матеріального права вважається: неправильне тлумачення закону, або застосування закону, який не підлягає застосуванню, або незастосування закону, який підлягав застосуванню.

Таким чином, суд першої інстанції допустив однобічність та неповноту судового розгляду, допущено порушення норм матеріального та процесуального права, що призвело до неправильного вирішення справи і відповідно є підставою для скасування рішення.

На підставі викладеного, керуючись ст. ст. 295, 317 КАС України, -

ПРОШУ СУД:

1. Поновити строк на апеляційне оскарження рішення Дніпропетровського окружного адміністративного суду від 27.04.2021 року по справі №211/594/19.
2. Відкрити апеляційне провадження по справі та розгляд апеляційної скарги провести в судовому засіданні з повідомленням (викликом) сторін.
3. Скасувати рішення Дніпропетровського окружного адміністративного суду від 27.04.2021 року по справі №211/594/19.
4. Прийняти постанову, якою позовні вимоги АТ КБ "ПРИВАТБАНК" до державного реєстратора прав на нерухоме майно Відділу реєстрації речових прав на нерухоме майно Управління з питань реєстрації Виконавчого комітету Криворізької міської ради Дубачинської Анни Євгеніївни, третя особа: Михович Вячеслав Якович, про визнання протиправним та скасування рішення, зобов'язання вчинити певні дії - задовольнити в повному обсязі.
5. Вирішити питання про розподіл судових витрат.

Додатки:

1. Копія довіреності та копія свідоцтва;
2. Докази сплати судового збору;
3. Копія рішення суду від 27.04.2021 по справі №211/594/19 з відміткою про отримання;
4. Копії апеляційної скарги по кількості сторін.

Представник АТ КБ "ПРИВАТБАНК"
13.08.2021 року

Є.С. Сокурєнко

ТРЕТІЙ АПЕЛЯЦІЙНИЙ АДМІНІСТРАТИВНИЙ СУД**У Х В А Л А**

20 вересня 2021 року

м. Дніпро

справа № 211/594/19

Третій апеляційний адміністративний суд
у складі колегії суддів: головуєчого - судді Шлай А.В. (доповідач),
суддів: Прокопчук Т.С., Кругового О.О.,

перевіривши на відповідність вимогам Кодексу адміністративного судочинства України и апеляційну скаргу Акціонерного товариства комерційний банк "ПриватБанк" на рішення Дніпропетровського окружного адміністративного суду від 27 квітня 2021 р. в адміністративній справі №211/594/19 за позовом Акціонерного товариства комерційний банк "ПриватБанк" до Державного реєстратора прав на нерухоме майно Відділу реєстрації речових прав на нерухоме майно Управління з питань реєстрації Виконавчого комітету Криворізької міської ради Дубачинської Анни Євгеніївни, третя особа, яка не заявляє самостійних вимог Михович Вячеслав Якович, про визнання протиправним та скасування рішення, зобов'язання вчинити певні дії , -

В С Т А Н О В И В:

Рішенням Дніпропетровського окружного адміністративного суду від 27 квітня 2021 р. в задоволенні позову Акціонерного товариства комерційний банк "ПриватБанк" відмовлено.

Не погодившись із рішенням суду першої інстанції, позивачем 15 серпня 2021 р. подано апеляційну скаргу.

В апеляційній скарзі заявлено клопотання про поновлення строку на апеляційне оскарження, яке обґрунтоване тим, що копію оскарженого рішення отримано ним 02 серпня 2021 р.

Відповідно до частини 2 статті 295 Кодексу адміністративного судочинства України. учасник справи, якому повне рішення суду не було вручено у день його проголошення або складення, має право на поновлення пропущеного строку на апеляційне оскарження, якщо апеляційна скарга подана протягом тридцяти днів з дня вручення йому повного рішення суду.

Оскільки апеляційна скарга подана 15 серпня 2021 р., тобто протягом встановленого частиною 2 статті 295 Кодексу адміністративного судочинства України строку, суд апеляційної інстанції дійшов висновку про наявність підстав для поновлення строку на апеляційне оскарження.

Апеляційна скарга подана особою, яка має право на апеляційне оскарження, відповідає вимогам статті 296 Кодексу адміністративного судочинства України за формою та змістом, що є достатнім для відкриття апеляційного провадження.

Керуючись статтями 295, 300, 301, 304 Кодексу адміністративного судочинства України, суд, -

У Х В А Л И В:

Поновити Акціонерному товариству комерційний банк "ПриватБанк" строк на апеляційне оскарження рішення Дніпропетровського окружного адміністративного суду від 27 квітня 2021 р. в адміністративній справі №211/594/19.

Відкрити апеляційне провадження за апеляційною скаргою Акціонерного товариства комерційний банк "ПриватБанк" на рішення Дніпропетровського окружного адміністративного суду від 27 квітня 2021 р. в адміністративній справі №211/594/19.

Надіслати заявнику апеляційної скарги копію ухвали про відкриття апеляційного провадження.

Надіслати іншим учасникам справи копію ухвали про відкриття апеляційного провадження, копію апеляційної скарги та додані до неї матеріали (за їх наявності).

Запропонувати іншим учасникам справи десяти днів з дня отримання копії ухвали суду про відкриття апеляційного провадження, подати до суду апеляційної інстанції відзив на апеляційну скаргу разом з доказами надсилання (надання) його копії (з копіями доданих до нього документів) іншим учасникам справи.

Ухвала набирає законної сили 20 вересня 2021 р. та оскарженню в касаційному порядку не підлягає.

Головуючий - суддя

А.В. Шлай

суддя

Т.С. Прокопчук

суддя

О.О. Круговий

Виготовлено з автоматизованої системи
документообігу суду.

Помічник:
22 вересня 2021р.

В.В. Медведєва

*4852*1233493*1*2*

ПАМ'ЯТКА
про права та обов'язки учасників справи,
визначені Кодексом адміністративного судочинства України

Стаття 15. Мова судочинства та діловодства в адміністративних судах

- 1 Судочинство і діловодство в адміністративних судах провадиться державною мовою
- 2 Суди забезпечують рівність прав учасників судового процесу за мовною ознакою.
- 3 Суди використовують державну мову в процесі судочинства та гарантують право учасників судового процесу на використання ними в судовому процесі рідної мови або мови, якою вони володіють.

4 Учасники судового процесу, які не володіють або недостатньо володіють державною мовою, мають право робити заяви, надавати пояснення, виступати в суді і заявляти клопотання рідною мовою або мовою, якою вони володіють, користуючись при цьому послугами перекладача, в порядку, встановленому цим Кодексом

Відповідно до частини 1 статті 6 Закону України «Про засади державної мовної політики» державною мовою України є українська мова

Стаття 42. Склад учасників справи

- 1 Учасниками справи є сторони, треті особи

- 2 У справах можуть також брати участь органи та особи, яким законом надано право звертатися до суду в інтересах інших осіб

Стаття 44. Права та обов'язки учасників справи

- 1 Учасники справи мають рівні процесуальні права та обов'язки
- 2 Учасники справи зобов'язані добросовісно користуватися належними їм процесуальними правами і неухильно виконувати процесуальні обов'язки

3 Учасники справи мають право

- 1) ознайомлюватися з матеріалами справи, робити з них витяги, копії, одержувати копії судових рішень;
- 2) подавати докази, брати участь у судових засіданнях, якщо інше не визначено законом, брати участь у дослідженні доказів, ставити питання іншим учасникам справи, а також свідкам, експертам, спеціалістам,
- 3) подавати заяви та клопотання, надавати пояснення суду, наводити свої доводи, міркування щодо питань, які виникають під час судового розгляду, і заперечення проти заяв, клопотань, доводів і міркувань інших осіб;
- 4) ознайомлюватися з протоколом судового засідання, записом фіксування судового засідання технічними засобами, робити з них копії, подавати письмові зауваження з приводу їх неправильності чи неповноти,
- 5) оскаржувати судові рішення у визначених законом випадках,
- 6) користуватися іншими визначеними законом процесуальними правами
- 4 Учасники справи можуть за власний рахунок додатково замовити та отримати в суді засвідчені копії документів і витяги з них

5 Учасники справи зобов'язані

- 1) виявляти повагу до суду та до інших учасників судового процесу,
- 2) сприяти своєчасному, всебічному, повному та об'єктивному встановленню всіх обставин справи.
- 3) з'являтися в судові засідання за викликом суду, якщо їх явка визнана судом обов'язковою,
- 4) подавати наявні у них докази в порядку та строки, встановлені законом або судом, не приховувати докази,
- 5) надавати суду повні і достовірні пояснення з питань, які ставляться судом, а також учасниками справи в судовому засіданні,
- 6) виконувати процесуальні дії у встановлені законом або судом строки,
- 7) виконувати інші процесуальні обов'язки, визначені законом або судом
- 6 За введення суду в оману щодо фактичних обставин справи винні особи несуть відповідальність, встановлену законом

Стаття 45. Неприпустимість зловживання процесуальними правами

- 1 Учасники судового процесу та їхні представники повинні добросовісно користуватися процесуальними правами. Зловживання процесуальними правами не допускається

2 З урахуванням конкретних обставин справи суд може визнати зловживанням процесуальними правами дії, що суперечать завданню адміністративного судочинства, зокрема

- 1) подання скарги на судові рішення, яке не підлягає оскарженню, не є чинним або для якого закінчилася (вичерпана), подання клопотання (заяви) для вирішення питання, яке вже вирішено судом, за відсутності інших підстав або нових обставин, заявлення завідомо безпідставного відводу або вчинення інших аналогічних дій, які спрямовані на безпідставне затягування чи перешкодження розгляду справи чи виконання судового рішення,
- 2) подання декількох позовів до одного й того самого відповідача (відповідачів) з тим самим предметом та з тих самих підстав, або подання декількох позовів з аналогічним предметом і з аналогічних підстав, або вчинення інших дій, метою яких є маніпуляція автоматизованим розподілом справ між суддями,
- 3) подання завідомо безпідставного позову, позову за відсутності предмета спору або у спорі, який має очевидно штучний характер,
- 4) необґрунтоване або штучне об'єднання позовних вимог з метою зміни підсудності справи, або завідомо безпідставне залучення особи як відповідача (співвідповідача) з тією самою метою,
- 5) узгодження умов примирення, спрямованих на шкоду правам третіх осіб, умисне неповідомлення про осіб, які мають бути залучені до участі у справі.

Стаття 47. Процесуальні права та обов'язки сторін

- 1 Крім прав та обов'язків, визначених у статті 44 цього Кодексу, позивач має право на будь-якій стадії судового процесу відмовитися від позову. Позивач має право змінити предмет або підстави позову, збільшити або зменшити розмір позовних вимог шляхом подання письмової заяви до закінчення підготовчого засідання або не пізніше ніж за п'ять днів до першого судового засідання, якщо справа розглядається в порядку спрощеного позовного провадження

2 У разі направлення справи на новий розгляд до суду першої інстанції зміна предмета, підстав позову не допускається, крім випадків, визначених цією статтею

3 Зміна предмета або підстав позову при новому розгляді справи допускається в строки, встановлені частиною першою цієї статті, лише у випадку, якщо це необхідно для захисту прав позивача у зв'язку із зміною фактичних обставин справи, що сталася після закінчення підготовчого засідання, або, якщо справа розглядалася за правилами спрощеного позовного провадження - початку першого судового засідання при первісному розгляді справи

4 Крім прав та обов'язків, визначених у статті 44 цього Кодексу, відповідач має право визнати позов повністю або частково, подати відзив на позовну заяву

5 Сторони можуть досягнути примирення на будь-якій стадії судового процесу, що є підставою для закриття провадження в адміністративній справі

Стаття 51. Права та обов'язки третіх осіб

1. Крім прав та обов'язків, визначених у статті 44 цього Кодексу, треті особи, які заявляють самостійні вимоги до предмета спору, мають права позивача

2. Треті особи, які не заявляють самостійних вимог щодо предмета спору, мають права та обов'язки, визначені у статті 44 цього Кодексу

Стаття 54. Процесуальні права органів та осіб, яким законам надано право звертатися до суду в інтересах інших осіб

1. Органи та особи, які визначені у статті 53 цього Кодексу і звертаються до адміністративного суду в інтересах інших осіб, мають процесуальні права й обов'язки особи, в інтересах якої вони діють, за винятком права закінчувати справу примиренням.

2. Відмова органів та осіб, визначених у статті 53 цього Кодексу, від позову або зміна позовних вимог не позбавляє особу, в інтересах якої подано позовну заяву, права вимагати від суду розгляду справи, вирішення позову в попередньому обсязі

3. Якщо фізична особа, яка має адміністративну процесуальну дієздатність і в інтересах якої подано позовну заяву, не підтримує заявлені позовні вимоги, суд залишає позовну заяву без розгляду

4. Відмова органу, уповноваженого здійснювати відповідні функції у спірних правовідносинах, від позову, поданого прокурором в інтересах держави, не позбавляє прокурора права підтримувати позов і вимагати вирішення спору по суті

Прокурор користується таким самим правом з метою вирішення питання про вступ у справу за позовом (заявою) іншої особи

Стаття 77. Обов'язок документування

1. Кожна сторона повинна довести ті обставини, на яких ґрунтуються її вимоги та заперечення, крім випадків, встановлених статтею 78 цього Кодексу

2. В адміністративних справах про протилежність рішень, дій чи бездіяльності суб'єкта владних повноважень обов'язок щодо документування правомірності свого рішення, дій чи бездіяльності покладається на відповідача.

У таких справах суб'єкт владних повноважень не може посилається на докази, які не були покладені в основу оскаржуваного рішення, за винятком випадків, коли він доведе, що ним було вжито всіх можливих заходів для їх отримання до прийняття оскаржуваного рішення, але вони не були отримані з незалежних від нього причин

Стаття 94. Письмові докази

1. Письмовими доказами є документи (крім електронних документів), які містять дані про обставини, що мають значення для правильного вирішення спору

2. Письмові докази подаються в оригіналі або в належним чином засвідченій копії, якщо інше не визначено цим Кодексом. Якщо для вирішення спору має значення лише частина документа, подається засвідчений витяг з нього.

3. Учасники справи мають право подавати письмові докази в електронних копіях, посвідчених електронним цифровим підписом, прирівняним до власноручного підпису відповідно до закону. Електронна копія письмового доказу не вважається електронним доказом

Стаття 96. Речові докази

1. Речовими доказами є предмети матеріального світу, які своїм існуванням, своїми якостями, властивостями, місцезнаходженням, іншими ознаками дають змогу встановити обставини, що мають значення для справи

Стаття 99. Електронні докази

1. Електронними доказами є інформація в електронній (цифровій) формі, що містить дані про обставини, що мають значення для справи, зокрема, електронні документи (текстові документи, графічні зображення, плани, фотографії, відео- та звукозаписи тощо), веб-сайти (сторінки), текстові, мультимедійні та голосові повідомлення, метадані, бази даних та інші дані в електронній формі. Такі дані можуть зберігатися, зокрема на портативних пристроях (картах пам'яті, мобільних телефонах тощо), серверах, системах резервного копіювання, інших місцях збереження даних в електронній формі (в тому числі в мережі Інтернет)

Стаття 161. Документи, що додаються до позовної заяви

1. До позовної заяви додаються її копії, а також копії доданих до позовної заяви документів відповідно до кількості учасників справи, крім випадків, визначених частинною другою цієї статті

2. Суб'єкт владних повноважень при поданні адміністративного позову зобов'язаний додати до позовної заяви доказ надіслання рекомендованим листом з повідомленням про вручення іншим учасникам справи, які не мають офіційної електронної адреси, копії позовної заяви та доданих до неї документів

Стаття 176. Подача пояснень третіх осіб щодо позову або відзиву

1. У строк, встановлений судом в ухвалі про відкриття провадження у справі або ухвалі, постановлений у підготовчому засіданні (якщо третіх осіб було залучено у підготовчому засіданні), треті особи, які не заявляють самостійні вимоги щодо предмета спору, мають право подати письмові пояснення щодо позову або відзиву

2. Учасники справи мають право подати відповідь на такі пояснення до закінчення підготовчого провадження

Стаття 293. Право на апеляційне оскарження

1. Учасники справи, а також особи, які не брали участі у справі, якщо суд вирішив питання про їхні права, свободи, інтереси та (або) обов'язки, мають право оскаржити в апеляційному порядку рішення суду першої інстанції повністю або частково, крім випадків, встановлених цим Кодексом

Стаття 302. Присвоєння до апеляційної скарги

1. Учасники справи, а також особи, які не брали участі у справі, якщо суд вирішив питання про їхні права, свободи, інтереси та (або) обов'язки, у будь-який час до початку апеляційного розгляду мають право приєднатися до апеляційної скарги, підтримавши її вимоги

Стаття 303. Доповнення, зміна, відкликання апеляційної скарги чи відмова від неї

1. Особа, яка подала апеляційну скаргу, має право доповнити чи змінити її протягом строку на апеляційне оскарження, обґрунтувавши необхідність таких змін чи доповнень.

2. У разі доповнення чи зміни апеляційної скарги особа, яка подала апеляційну скаргу, повинна подати докази надіслання копій відповідних доповнень чи змін до апеляційної скарги іншим учасникам справи, інакше суд не враховує такі доповнення чи зміни

3. Особа, яка подала апеляційну скаргу, має право відкликати її до постановлення ухвали про відкриття апеляційного провадження

4. До закінчення апеляційного провадження особа, яка подала апеляційну скаргу, має право відмовитися від неї повністю або частково, а інша сторона має право визнати апеляційну скаргу обґрунтованою в повному обсязі чи в певній частині. Питання про прийняття відмови від апеляційної скарги і закриття у зв'язку з цим апеляційного провадження вирішується судом апеляційної інстанції, що розглядає справу, в судовому засіданні. Про прийняття відмови від скарги та закриття у зв'язку з цим апеляційного провадження суд постановляє ухвалу. У разі закриття апеляційного провадження у зв'язку з відмовою від апеляційної скарги на судові рішення повторне оскарження цього рішення особою, яка відмовилася від скарги, не допускається.

Стаття 304. Відзив на апеляційну скаргу

1. Учасники справи мають право подати до суду апеляційної інстанції відзив на апеляційну скаргу в письмовій формі протягом строку, встановленого судом апеляційної інстанції в ухвалі про відкриття апеляційного провадження

Стаття 314. Відмова позивача від позову, примирення сторін під час апеляційного провадження

1. Позивач може відмовитися від позову, а сторони можуть примиритися у будь-який час до закінчення апеляційного провадження